

cessatio Commendæ contigerint, ad Sedem, & Camera Apostolicas prædictas, non autem ad d. Ducem pari modo spectet, & pertineat, quemadmodum revera spectat, & pertinet. Proptereaque Subcollectores, Commissarios, & Ministros pro recolligendis fructibus prædictis, necnon Judices pro administratione Justitiæ nostris, & dictæ Sedis Officialibus, postquam Monasterii, seu Abbatie hujusmodi vacatio, seu cessatio Commendæ contigit, Deputatos, & in prædicto præcepto, seu Edicto nominatos, quatenus opus sit, & ad majorem cautelam harum scrie approbamus, & confirmamus, eisdemque Judicibus tam hætenus deputatis, quam in futurum forsân pro administratione Justitiæ per nos, & dictæ Sedis, & Officiales prædictos deputandis ab omnibus, & singulis Vassallis, & Subditis dicti Monasterii, seu Abbatie obtemperari, debitamque obedientiam præstari, ac Subcollectores, seu Commissarios itidem per eosdem nostros, & ejusdem Sedis Officiales deputatis, aut in posterum forsân deputandis, fructus, redditus, & proventus quoscumque tam hætenus decursos, quam ipsius Monasterii, seu Abbatie vacatione durante, seu Commendæ cessante, decurrendos realiter, tradi, & consignari volumus, præcipimus, & mandamus. Præterea iisdem Vassallis, ac Subditis, necnon omnibus, & singulis Colonis, Conductoribus, Mafariis, & aliis quibuscumque fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi debitoribus districtè interdiciamus, & prohibemus, ne cuicumque personæ, seu personis a prædicta Camera computorum dicti Victorii Amedei Ducis, vel aliis ejus Officialibus hucusque deputate, seu deputatis, & in prædicto præcepto, seu Edicto expressis, seu aliis forsân in futurum deputandis pro administratione Justitiæ, seu perceptione, & custodia fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum, ulla ratione, aut quocumque quæsito colore, vel causa pareant, vel obtemperent, vel iis respectivè ullam prædictorum fructuum, reddituum, & proventuum portionem, etiam minimam, aut pretium inde retractum, vel retrahendum quoquomodo tradant, & assignent; Quod si fecerint, censuras, & poenas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversus talia perpetrantes inflictas se noverint incursumos. Quin etiam Judici, & Economo prædictis, & aliis quibuscumque e dicta Camera Computorum, vel etiam ab ipso Victorio Amedeo Duce, aut ejus Officialibus hætenus deputatis, vel forsân in posterum deputandis penitus, ac omnino interdiciamus, & prohibemus, ne quibusvis Jurisdictionibus actibus, quoad Monasterium, seu Abbatiam hujusmodi, ejusque Vassallos, & Subditos ullatenus se immiscere, fructus, redditus, & proventus ejusdem Monasterii, seu Abbatie vacatione durante, seu Commendæ cessante exigere, aut aliquod impedimentum Judicibus, & Subcollectores, seu Commissariis per præsentis nostras, & dictæ Sedis Officiales deputatis, aut in posterum forsân deputandis, quominus eorum officio in præmissis libere fungi possint per se, vel alios inferre, nec quidquam aliud circa præmissa facere audeant, seu præsumant in nostrum, & Sedis, & Camera Apostolicarum prædictarum præjudicium sub censuris, & poenis adversus Ecclesiasticæ liber-

tatis, & Jurisdictionis Apostolicæ perturbatores, ac usurpatores a Sac. Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis inflictis, quas ceteroquin manifesti, ac explorati Juris eis incurrisse, qui quoquomodo in præsentia administratione justitiæ, vel recollectione fructuum, reddituum, ac proventuum hujusmodi, in Sedis, & Camera Apostolicarum prædictarum præjudicium se ingererunt, vel aliud quidquam in præmissis hætenus attentarunt, vel attentare præsumperunt.

Clausula.

§. 3. Decernentes eandem præsentis literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, & ordinis, præminentie, & dignitatis existant, seu alias specifica, ac individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causeque propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificata, & justificata non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cultibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & desiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus necnon legibus Imperialibus, etiam Municipalibus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & fel. rec. Pii PP. IV. Predecessoris nostri Constitutione de gratis qualescunque interesse Camera Apostolicæ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, itaut præsentis literæ etiam in eadem Camera nullo unquam tempore præsententur, & regi-

strentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; Necnon dicti Monasterii, seu Abbatie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statuti, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Monasterio, seu Abbatie, ejusque Commendatario, & quibusvis personis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVII. Octob. MDCCX. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

C L.

Dat. 3. Jan. 1711. An. 11.
Declarantur nulla Deputatio Vicarii in Oppido Saorgio, aliisque locis Sabaudie subiectis per Episcopum Vintimilien, ejusque Provocatio ad d. Ducem, & Senatam Nicien. nec non horum Beneplacitum, mandatum, & Decretum, cum prohibitione exercitii Vicariatus, & præcepto illius revocationis.

Consl. præced. declarata fuit nulla Deputatio Judicis, & Oeconomi in Abbatia S. Benigni. Et Consl. ed. 1712. Jul. 9. P. 12. Declaratur nullum Decretum a potestate Saculari Nicien. super solutione ab Ecclesiasticis faciendâ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum, sicut accepimus Venerabilis Frater Carolus Maria Episcopus Vintimilien die 8. Octobris proxime præteriti dilectum filium Præpositum Dominicum Carolum de Rubiols in loco de Saorgio Vintimilien. Diocesis Jurisdictioni temporali dilecti filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudie Ducis, & Pedemontis Principis subiecto Vicarium in Partibus cum facultate in dicto loco de Saorgio, sed etiam in aliis locis dictæ Diocesis temporali Victorii Amedei Ducis Jurisdictioni hujusmodi subditis justitiam in omnibus causis contentiosæ jurisdictionis ad Forum Ecclesiasticum spectantibus tam Civilibus, quam Criminalibus, & mixtis, itaut ab illius sententiis, seu judicatis appellatio ad Curiam Episcopalem Vintimilien, aut ad ipsum Carolum Mariam Episcopum Vicariariorumque locorum Incolæ, & habitatores

ad dictam Curiam Episcopalem in prima instantia, nec etiam in gradu appellationis trahi nequeant, administrandi, nec non quoad ea, quæ voluntariam Jurisdictionem concernunt dispensandi, ac alia omnia, quæ immediata dicti Caroli Maria Episcopi cognitione non indigent, neque ab ordine, & Characterè Episcopali dependent, & consequenter primariis ad Christifidelium confessiones audiendas, divinique verbi prædicationem admissionibus, Beneficiorum, Ecclesiasticorum Collationibus, Monitoriorum Concessionibus, ac iis, quæ ad Clericorum ordinationes spectant, & recognitionibus dispensationum matrimonialium exceptis, eidemque Carolo Maria Episcopo reservatis faciendi, & exercendi per suas patentes literas deputaverit, & constituerit. Et successive die 16. ejusdem mensis post apprehensam multo ante Ecclesiæ Vintimilien possessionem supplicem libellum manu propria subscriptum dicto Victorio Amedeo Duci, ut illius beneplacitum, seu approbationem pro capiendâ locorum prædictorum possessione obtineret, porrexerit, intuituque deputationis Vicarii per eum sicut præmittitur factæ in eodem supplici libello ab ipso Victorio Amedeo Duce petierit, ut sequentium super fructibus, & redditibus mensæ Episcopalis Vintimilien in Dominio, seu statu ejusdem Victorii Amedei Ducis existent attentare, & violenter appositum pro rata fructuum, & reddituum hujusmodi a die ipsius præfectionis in Episcopum dictæ Ecclesiæ Vintimilien, non autem tempore quo Venerabilis Frater Ambrosius Episcopus Lunen Sarzanen dictæ Ecclesiæ Vintimilien antequam ad Ecclesiam Lunen Sarzanen prævia ipsius absoluteione a vinculo quo eidem Ecclesiæ Vintimilien tenebatur a Nobis auctoritate Apostolica translatus fuisset, præerat, decursorum removeretur; ac die 18. ejusdem mensis a dicto Victorio Amedeo Duce non solum prædictum ejus beneplacitum, seu approbationem pro capiendâ memoratorum locorum possessione, verum etiam mandatum Senatui Nicien. in Oppido Oneliæ residenti directum pro quocumque impedimento removendo, ac dictis fructibus, & redditibus pro rata prædicta libere relaxandis obtinuerit, nec non in executionem mandati hujusmodi per suam Procuratorem apud dictum Senatam Nicien. insisterit pro sequenti remotione, ac fructuum, & reddituum libera relaxatione hujusmodi, ac denique die 10. Novembris, etiam proxime præteriti rescriptum, seu Decretum desuper ad sui favorem a Præsidente, & Judicibus ultimarum Appelationum nuncupatis in eodem Oppido Oneliæ residen. propter prædictam tamen deputationem Vicarii, illiusque intuitu, & ratione reportaverit, & alias prout in literis deputationis, supplici libello, rescripto, mandato, & Decreto prædictis quorum tenores non approbandi sed penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus plenius respectivè continetur. Porro dicta Vicarii deputatio cum prænarata facultate contra expressam mentem, & intentionem nostram, & postquam dicto Carolo Maria Episcopo tum indebitum prædicti Victorii Amedei Ducis Vicarium Generalem, vel alium Officiale, qui in dictis locis omnem Jurisdictionem contentiosam absque recurso, seu

Provocatio per Episcopum ad Ducem pro capiendâ possessione prædictorum, remotione sequenti super partem fructuum Episcopi.

Beneplacitum Ducis pro capiendâ possessione, & Mandatum ad Senatam Nicien. pro remotione sequenti.

Decretum a Senatu pro remotione sequenti.

Supra relatâ adversatur expressè voluntati Pontificis, ac libertati jurisdictionis, & immunitati Ecclesiasticæ.

appellatione ad ipsammet Carolum Mariam Episcopum, & privative quo ad illum, dictamque ejus Curiam Episcopalem, etiam in prima instantia exercere possit, deponentis, prætensionem tum nostram prætensionis hujusmodi oppositionem significaveramus, facta fuerit, ac per eam dicta loca a Dioecesi Vintimilien. fere separata, & a jurisdictione prædicti Caroli Mariae Episcopi non sine notabili recte administrationis iustitiae, conservationis disciplinae Ecclesiasticae, & Divini Cultus præjudicio, quasi independentia remaneant, ac tam eadem Vicarii deputatio, & supplices libelli, & recursus per dictum Carolum Mariam Episcopum ad laicalem potestatem facti, quam rescripta, mandata, seu Decreta prædicta a Victorio Amedeo Duce, & Senatu Nicien. respectively emanata, ut præfertur, Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositioni adversentur ac libertatem, jurisdictionem, & immunitatem Ecclesiasticam manifeste lædant, magnumque dictæ Ecclesiæ Vintimilien, & Apostolicæ Sedis juribus præjudicium asserant. Hinc est, quod nos, qui libertatis, ac jurisdictionis, aliorumque jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris a Domino constituti sumus Ecclesiæ prædictæ Vintimilien dictæque sedis jurium hujusmodi indemnitati providere, ac tam gravibus, & scandalosis illorum læsionibus, quantum Nobis ex alto conceditur occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam a Carolo Maria Episcopo, quam a Victorio Amedeo Duce, & Senatu Nicien, aliisque supradictis per se, vel alios quoscumque quomodolibet actorum, & gestorum feriem, Causas, & occasiones, aliave quælibet, etiam specificam, & individua mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene itidem, & sufficienter expressis ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine deputationem prædicti Dominici Caroli de Robiolis in Vicarium cum facultate prænarata a memorato Carolo Maria Episcopo factam, ac supplices libellos, ac recursus per eum ad laicalem potestatem habitos, nec non rescripta, mandata, seu Decreta desuper a laicali potestate hujusmodi edita, ut præfertur, aliisque omnia, & singula tam a Carolo Maria Episcopo, & Dominico Carolo, quam a Victorio Amedeo Duce, & Senatu Nicien prædictis, seu eorum respectively jussu, mandato, vel nomine ab aliis quibuscumque etiam specificis, & individua mentione, & expressione dignis in præmissis, & circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel dispensata, ac forsitan in futurum (quod Deus avertat) agenda, faciendâ, gerendâ, mandandâ, decernendâ, & ordinandâ cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quodcumque secuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, & inania, nulliusque roboris, & momenti, vel efficacis esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque

Declaratio nullitate prædictæ omnium cum occasione revocatione.

& effectu, itaut nullum unquam præjudicium, etiam minimum libertati, jurisdictioni, & immunitati Ecclesiasticae, aut Ecclesiæ Vintimilien, & Sedis Apostolicæ juribus prædictis inferre, vel alias nocere, seu intulisse, vel nocuisse quocummodo dici, censeri, prætendi, vel intelligi possint, penitus, & omnino vacuumus in omnibus, & per omnia perinde ac si nunquam facta fuissent, nec evenissent, neque unquam fierent, nec evenirent. Quo circa dicto Dominico Carolo in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub suspensionis, & excommunicationis majoris, & privationis dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum per eum obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis districte prohibemus, & interdicens, ne irrita, & invalida deputationis prædictæ vigore præsentium Vicariatum hujusmodi, aut ullam jurisdictionum potestatem, vel auctoritatem Ecclesiasticam in locis prædictis exercere, ullumque actum jurisdictionalem facere audeat quovis modo, seu præsumat; prædicto vero Carolo Maria Episcopo sub poena suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ præcipimus, & mandamus, super publicum Bâictum eandem irritam, & invalidam Vicarii deputationem, concessamque illi, ut præfertur facultatem statim, & incunctanter omnino revocet, ac in locum Vicarii hujusmodi alium Vicarium Foraneum cum facultatibus similibus Vicariis Foraneis concedi solitis, cum quibus ejusmodi Vicarius Foraneus in locis domini temporales dicti Victorii Amedei Ducis alias ab Episcopis Vintimilien. ejus Prædecessoribus deputatus fuit, deputet.

§.1. Decernentes easdem præsentem literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis, status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, & alias specificis, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentem emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuaque expressionem requirente defectu, impuguari, infringi, invalidari, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæpiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, quosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtineri, ac

Prohibitio Vicario facta, ne jurisdictionem exerceat.

Præceptum Episcopo factum, ut revocet Vicarii deputationem, & Vicarium Foraneum de ligat.

Clausula.

ac ab omnibus illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non prædictæ Ecclesiæ Vintimilien, & aliis quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, ac Ecclesiis, & locis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, & approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia ejusmodi forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & inferrentur, iidem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibite, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Januarii MDCCXI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Dat. 17. Jan. 1711. An. 11.

C. L. I. Restituitur Magno Magistro, & Congregationi quinquæ Fratrum Militum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani super regimine trium Navium Bellicarum.

Erecla fuit d. Congregatio, & jus concessum Const. ed. 1701, Apr. 15, P. 1. Const. ed. 1706, Mar. 22, P. 6 concessa fuit facultas facendi celebrari Missam in Navibus. Et Inn. XIII confirmatur Breve Pii V super concessione Privilegiorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilecti filii moderni Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Nobis exposito, quod ipse ad Christiani nominis Hostes, & Piratas, qui in illius dedecus, & Christianidelium detrimentum longe validioribus, quam antea Navigiis maria continuo infestabant, facilius propulsandos de consilio completi ejusdem Hospitalis consensu quatuor novas Naves bellicas unam quidem suis propriis, alias vero tres dicti Hospitalis sumptibus construere, & manutenere deliberaverat, ac pro bono ipsarum Navium regimine idem Magnus Magister, ejusque consilium prædictum particularem quinquæ Fratrum Militum ejusdem Hospitalis ab ipso Magno Magistro nominandorum, & a prædicto consilio approbandorum, quorum unus dignitate Magnæ Crucis insignitus esse deberet, Congregationem deputandam esse decreverat: Nos supplicationibus dicti Magni Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati aliam Congregationem eorumdem quinquæ Fratrum Militum sic deputandam ex tunc, prout postquam sic deputata fuisset, ac prænaratum Magni Magistri, & consilii prædictorum Decretum auctoritate Apostolica confirmavimus, & approbavimus; Congregationi autem sic deputatæ prædictas tres Naves Bellicas privative quoad omnes alios, itaut ipsa Congregatio prædicto Magno Magistro tantum subiecta esset, & absque eo, quod alia quæcumque Congregatio in Conventu dicti Hospitalis existens, aut alia quælibet persona, Officialis, vel Minister ejusdem Hospitalis sub quovis titulo, aut alicujus præminentia, vel prerogativa, etiam linguarum ipsius Hospitalis prætextu, sive quacumque de causa illi ullo modo intervenirent, aut quorumcumque per eam circa ipsarum trium Navium regimen, & gubernium disponendorum, & gerendorum participes fierent regendi, & omnino gubernandi plenam, & liberam facultatem eadem auctoritate tribuimus, & impertiti fuimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 15. Aprilis 1701. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

§.1. Cum autem, sicut dictus Magnus Magister denuo Nobis exponi fecit, licet dictæ tres Naves Bellicæ per memoratam Congregationem ipsi Magno Magistro tantum subiectam privative quoad omnes alios juxta facultatem illi a Nobis, sicut præmittitur attributam regi, & omnino gubernari deberent, ipse nihilominus ob quamdam urbanitatem consilium dicti Hospitalis super rebus majoris momenti dictas naves bellicas concernentibus, inter quas nominatio majorum Officialium haberetur, semper consuluerit, ac desuper cum illius approbatione deliberaverit, progressu vero temporis experientia compertum fuerit,

Describitur ereclio d. Congregationis, & concessio.

Causa restituta prædictis adversus nonum, & præces M. Magistri.

fuerit, eam urbanitatem proponendi in consilio nominationem officialium a dicto Magno Magistro observatam, non solum bono regimini dictarum Navium non conducere, sed illud potius perturbare non sine praedictis auctoritatis ipsius Magni Magistri, & meritorum Fratrum Militum nominatorum. Nobis propterea dictus Magnus Magister, qui (ut asserit) non solum dicto Hospitali Navem bellicam praedictam, quam suis propriis sumptibus construxit, & manenet, quantum ad lucrum attinet, cessit, & portiones praedictarum hactenus captarum ipsum tangentes libere donavit, verum etiam omnibus dignitatis admirati juribus ipsi occasione praedarum per armata particularium personarum navigia reportatarum competentibus in commodum ejusdem Hospitalis pariter cessit, humiliter supplicari fecit, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§.2. Nos igitur ipsum Magnum Magistrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium, dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, particularem quinque Fratrum Militum Congregationem, sicut praemittitur, deputandam, seu jam forsitan deputatam, eundemque Magnum Magistrum, cui illa, sicut etiam praemittitur subjecta esse debet, adversus praemissa, ac non usum praenarrate facultatis privative regendi, & omnino gubernandi praedictas tres Naves bellicas, in integrum & pristinum, ac illud, in quo antea quovis modo erat, jus utendi facultate hujusmodi auctoritate Apostolica tenore praesentium restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Restitutio re-lati juris.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam, Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon consilium praedictum, ac quavis Tribunalia ejusdem Hospitalis judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in literis praedictis concessimus non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo ejusdem Magni Magistri munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anno Piscatoris die XVII. Januarii MDCCXI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLII.

Confirmatur Decretum Card: de Tournon Commissarii, & Visitatoris Gen: in Sinarum, aliisque Indiaram Oriental: Regnis super exercitio Missionum, & acceptatione Praefecturae, cum illius extensione ad sequentia tempora.

Dat. 15-Mar. 1711. An. 11.

Consl. ed: 1707, Jan: 1, P. 7 declaratum fuit nullum Edictum Archiepiscopi Goan contra jurisdictionem Commissarii Gen: Et Consl: sequenti declarantur nulla gesta ab Episcopo Macaonen, aliisque adversus eundem Commissariam.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) alias nempe anno 1708. dilectus filius noster Carolus Thomas S.R.E. Cardinalis Maillard de Tournon nuncupatus, tanquam noster, & Apostolicae Sedis Commissarius, & Visitator Generalis in Sinarum, & aliis Indiaram Occidentalium Regnis cum potestate etiam nostri, & ejusdem Sedis de Latere Legati a Nobis deputatus, ut varios abusus, quos in Apostolica auctoritate contemptum in illarum partium Missionibus irrepressibile cognoverat, emendaret, per suum Edictum, seu Decretum in Civitate Machaonen editum, districte prohibuerit, ne ullus Missionarius, sive secularis, sive Regularis cujuscumque Ordinis, absque ipsius Caroli Thomae Cardinalis Commissarii, & Visitatoris Generalis licentia, Missiones Sinicas ingredi, vel ea non obtenta Missionarii munus in illis obire, aut etiam ea minime quaesita, sive non obtenta ab illis dicere auderet, sub poena suspensionis a Divinis per contrafacientes eo ipso incurrenda, simulque sub eadem poena interdixit, ne ullus sive secularis, sive Regularis absque ejusdem Caroli Thomae Cardinalis Commissarii, & Visitatoris Generalis consensu, superioratus cujuscumque officium, in alios sui gremii, vel Ordinis Missionarios in Sinis assumere, seu exercere praesumeret, & alias, prout uberius continetur in eodem Edicto, seu Decreto tenoris sequentis, videlicet:

Epitome d: Decreti, quo omnibus vetitum fuit Missiones ingredi vel ab illis decedere, atque Praefecturas assumere absque licentia Commissarii Gen:

§.1. Carolus Thomas Maillard de Tournon Dei, & Sanctae Apostolicae Sedis gratia Patriarcha Antiochenus Sanctissimi Domini Nostri, Domini Clementis Divina Providentia Papae XI., Praelatus domesticus, ejusque Pontificio Solio Assistent, necnon S. Romanae Universalis Inquisitionis contra haereticam pravitatem Consultor, ac in Indiis Occidentalibus, & Sinarum Imperio, finitimisque Regnis, & Insulis Commissarius, & Visitator Apostolicus Generalis cum facultate Legati de Latere &c. omnibus, & singulis Missionariis tam secularibus, quam cujuscumque Ordinis Regularibus, & eorum Superioribus in hac Sinensi Missionem, salutem in Domino &c. Quasi Castrorum Acies ordinata Nobis exhibetur Ecclesia ab eo, qui rerum omnium, est ordo perfectus, & immutabilis absque vicissitudinis obumbratione, ut quemadmodum Milites hujus saeculi sub Tribunis, Praefectis, & Ducibus bella gerunt, ita, & Praepositis suis discant parere, qui sub Jesu Christi vexillo militare possunt. Et quidem cum Christi membra sumus, debemus juxta Apostolicam traditionem

Decretum, praed: an: 1708 cujus ex: dicitur peritur a necessitate servandi ordinem Hierarchicum quem Missionarii perturbant.

nem Capiti Ordine Hierarchico adherere secundum operationem in mensuram cujuscumque membri, atque in Praelatus Christi vocem audire, & Imaginem venerari, docentibus Nos sacris paginis obedire Praepositis, etiam dycolis, & Deo potius obedientiam offerre, quam victimam. Quod si ordo ubique apprime convenit, hic est maxime necessarius, ubi sanctitatem Christianae Religionis in recta illius Ministrorum disciplina decet praefulgere ex quorum officio, & exemplo sanctitatis gloria stare videtur, & bonus odor notitia Dei manifestatur. Quis enim honor Evangelii, si lapides sanctuarii in capite omnium Platearum sint dispersi? Disperguntur namque cum Sacerdotes, & perfectionis Institutionis viros in Ecclesiae aedificationem compositos a solido Divini aedificii fundamento per inobedientiam, dissolutos, & Petrae, a qua excisi sunt, immemores conspicimus, cum abiectione regiminis juribus in Praepositos suos palam insiliunt, qui eorum debent apparere ornamentum, & cum insalutato Pastore Dominici Gregis curam inordinate usurpare praesumunt, non attendentes cui dictum sit a Domino = Pafce oves meas = neque miseram reformidantes conditionem non intrantium ad ovile per ostium. Cum itaque scandala ista sub oculis nostris, & in positivum Apostolicum, qua fungimur, auctoritatis contemptum, in has Missiones nuper irreperint, & quod dolendum magis est per quosdam Religiosos strictiori voti vinculo S. Sedi obedientiae obstrictos, lugere cogimur cum Propheta aurum obscuratum, & mutatum colorem optimum, qui sane juxta D. Gregorium commutatur, cum eorum, qui degere religiose credebantur estimatio ante acta minuitur: ne autem omnino inanis sit luctus noster, pro viribus commissa Nobis, licet immeritis, a Sanctissimo Domino Nostro Domino Clemente PP. XI., & a Sancta Sede potestatis, abusus hujusmodi obviam ire volentes, decernimus, & statuimus, ut quicumque Missionarius, aut Presbyter, sive secularis, sive Regularis cujuscumque Ordinis, etiam Societatis Jesu, desiderio propagandae fidei ad has Sinenses oras appulsus, vel appulsurus, Missiones ingredi non requisita prius nostra licentia (quae in scriptis dabitur) vel ea non obtenta, Missionarii munus obire, vel ea etiam irrequisita, aut non obtenta hinc recedere praesumpserit, sit ipso facto suspensus a Divinis. Non obstantibus quibuscumque indultis, & privilegiis Apostolicis, etiam Societatis Jesu, quae ad hunc effectum, quatenus opus sit, ex speciali, quae Nobis est data a S. Sede facultate, suspendimus, & suspensa declaramus. Cum illis vero, qui inordinato hoc modo ingredi in Missiones ausi sunt, benigne indulgentes quadrimestre a publicatione praesentium concedimus ad moram purgandam; quo tempore elapso, nisi facti poenitentes veniam cum licentia a Nobis humiliter impetraverint, sint etiam ipso facto a Divinis suspensi. Et quoniam in his non videntur innocui eorum Superiores, qui Regiminis habenas Nobis nequidem monitis clam suscipientes pernicioso exemplo, & interdum etiam consilio subditos suos in foveam inobedientiae ducunt, contra quos Dominus per Prophetam queri videtur, dicens: Oves meae, quae conculcatae pedibus vestris fuerunt, pascebantur: conculcatae siquidem Pastorum pedibus oves pascentur, cum

Mala hac in parte suborta Apostolice auctoritatis Commissarii contemptum patiantur.

Statutum de non peragendis Missionibus, vel ab eis discedendo sine licentia sub poena suspensionis a Divinis.

subiecti ea, quae aspiciunt; opera pravitatis imitantur. Iis igitur, aliisque de causis praecipimus, & in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut nullus sive secularis, sive Regularis, etiam Societatis Jesu, Nobis inconsultis, & non obtento prius nostro consensu, superioratus cujuscumque Officium in alios sui Gremii, vel Ordinis Missionarios in Sinis assumere, seu exercere praesumat. Quod si aliquis Visitatoris, Vice-Visitatoris, Provincialis, Vice-Provincialis, Commissarii, aut Vicarii Provincialis titulo forsitan nominandus, sive Superior quicumque contrafaciat, praeter suspensionem a Divinis ipso facto incurrendam, Nobis, & S. Sedi reservatam, ex nunc pro tunc irritamus, & annullamus quaecumque acta, & praecipua, ab eo facta, & facienda, atque illa irrita, & nulla declaramus, subditosque ab illius obedientia in utroque foro absolvimus, & liberamus. Et ita ex commissa Nobis Apostolica auctoritate, etiam Legati de Latere decernimus, statuimus, & ab omnibus servari mandamus. Aequum enim est, ut qui Dominicae Vineae operariis praestit, & vices gerit, universalis in Terris Patris familias, illos agnoscat, & sub quibusvis Praepositis Evangelicae culturae operam non ignoret. Datum Machae ex Palatio nostrae solitae habitationis die 3. Julii anno Domini 1708. Pontificatus autem Sanctissimi Domini Nostri D. Clementis, Divina Providentia Papae XI. anno octavo. C. Thomas Patriarcha Antiochenus, & Visitator Apostolicus = Sabinus Marianus Auditor. Loco + Signilli. Andreas Candela S. Visitationis Apostolicae Cancellarius.

Statutum de non accipiendis Praefecturis sine consensu sub poena suspensionis a Divinis.

§.2. Nos Edictum, seu Decretum hujusmodi rectae, ac felici dictarum Missionum directioni in praesentibus potissimum rerum circumstantiis summopere conducibile esse considerantes, ac proinde inviolabili illius firmitate, robori, & efficaciae, debitaeque executioni, ex commissis Nobis caelitus Pastoralis officii debito providere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium tam in universa Republica Christiana contra haereticam pravitatem generalium Inquisitorum, a Sede praedicta specialiter deputatorum, quam aliorum ex Congregatione Propagandae fidei negotiis praeposita super rebus Indiaram Orientalium specialiter itidem deputatorum, quos insimul coram Nobis super rebus hujusmodi congregatos pluries audivimus, consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Edictum, seu Decretum praesentium cum omnibus, & singulis in eo contentis, & expressis tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicae firmitatis vim, robor, & praesidium adjungimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Praeterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus omnia, & singula, quae in Edicto, seu Decreto praedicto super licentia dicti Caroli Thomae Cardinalis Commissarii, & Visitatoris Generalis ab iis, qui Missiones Sinicas supradictas ingredi, sive in eis Missionarii munus exercere volunt, requirenda, & obtinenda, sicut praemittitur statuta, & sancita fuerunt, earundem tenore praesentium ita extendimus, ac respective declaramus, ut non modo

Confirmatio relati Decreti.

Extensio praed. Decreti ad tempora sequentium Commissariatum, cum mandato Missionariis praestandi juramentum de servando Decreto 1708, 25 Septembris super Ritus Sinicis.

modo quo ad ipsum Carolum Thomam Cardina- lem Commissarium, & Visitatorem Generalem quousque in illis partibus permanerit, sed etiam quoad alios, qui ei in munere Commissarii, & Visitatoris Generalis hujusmodi pro tempore succedent locum, & effectum, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum habere debeant, dicta vero licentia, sive a prædicto Carolo Thoma Cardinale, aliove Commissario, & Visitatore Generali earumdem partium, sive a personis per eos opportune subdelegandis, ut præferatur danda, non alias concedenda sit, nisi præfinito prius per eos, quibus concedetur, juramentum, de exacte observando Decreto super Ritibus, seu Cæremoniis Sinicis die 25. Septembris anni proxime clapsi a Nobis promulgato, quovis contrafaciendi, etiam prætextu, & a Nobis improbate conditionalitatis Decreti hujusmodi, aliove quæsito colore, seu prætextu penitus rejecto, atque sublato.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quilibet, etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & Dignitatis, seu alia speciali, & individua mentione, & expresse digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet præ tendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis justa, juridica, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac substantiali, & incogitato, inexcogitabile defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & iore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, quarumvis Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, Institutorum, Provinciarum, Conventuum, Collegiorum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque, aliisque quibusvis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ecclesiis, Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jesu, Institutis, Provinciis, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & locis piis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, seu ad quarumcumque personarum, etiam Regum, & Principum, seu alias quacumque mundana, vel Ecclesiastica potestate fulgentium instantiam, & alias quomodolibet in genere, vel in specie in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua exquiritur forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, que adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Rome apud S. Petrum sub anno Piscatoris die XV. Martii MDCCXI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLIII.

Declarantur nulla gesta ab Episcopo Macaonen, ejus Vicario, aliisque adversus Commissarium, & visitatorem Gen: Apost: cum eorumdem damnatione, & censurarum inflictarum confirmatione.

Dat. 15. Marc. 1711. An. 11.

Const. præcedenti confirmatum fuit decretum Commissarii Gen: de Missionibus, & Præfæcturis. Et Const. ed. 1720, Jan. 5, P. 20. declaratur nulla sententia ab Officiali Archiep: Ebreduanen. lata super censuris a Vicario Capitulari Nicien. promulgatis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD Apostolatus nostri notitiam non sine gravissima animi nostri molestia, pervenit, quod venerabilis frater Joannes de Casal Episcopus Macaonenis, tametsi alias, nempe statim ac ad illius manus devenerant quedam nostræ in simili forma Brevis literæ, quibus et significavimus, Nos in illas partes allegasse dilectum filium

Auctoritas Commissarii Gen:, quam ante agnoverat Episcopus Macaonen. ab eodem postea aliisque impedita fuit.

ium nostrum Carolum Thomam S.R.E. Cardinalem de Tournon tunc Patriarcham Antiochenum, eique munus nostri, & Apostolicæ Sedis Commissarii, ac Visitatoris Generalis in Sinarum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis, cum potestate etiam nostri, & ejusdem Sedis de Latere Legati demandasse: Ipse Joannes Episcopus debita reverentia, atque obedientia, ut par erat ejusdem Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commissarii, & Visitatoris Generalis Jurisdictionem absque ulla mora, agnovisset, quinimo ad ipsum per suum edictum publicè affirmatum, ac promulgatum toto literarum nostrarum prædictarum tenore inserto palam declarasset, nihilominus postea tam acriter, atque impudenter ipsius Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commissarii, & Visitatoris generalis auctoritatem, potestatem, ac dignitatem, adeoque etiam nostram, & dictæ Sedis Jura impetere ausus fuit, ut non modo per aliud suum edictum vigore quarumdam adertarum literarum sibi hac in re a Venerabili Fratre Augustino ab Annuntiatione Archiepiscopo Goano scriptarum, illique forsân ejusdem Augustini Archiepiscopi Edicto consensuum, (quod dudum per alias nostras in simili forma Brevis die 4. Januarii 1707. expeditas literas, nullum irritum, atque invalidum declaravimus) publicatum, dicto Carolo Thomæ Cardinali tunc Patriarchæ, ac Commissario, & Visitatori generali cujusvis jurisdictionis exercitium in sua Diocesi Macaonen. interdixit, omnemque ei a suis subditis obedientiam actum exhiberi prohibuerit, verum etiam ejus nomine a quodam Laurentio Lomez asserto illius Vicario Generali adversus dilectum filium Constantinum a Spiritu Sancto Priorem, aliosque tunc existentes Fratres Conventus nostræ Domine de Gratia nuncupati Macaonen. Ordinis Eremitarum S. Augustini, eo quia ipsum Carolum Thomam Cardinalem tunc Patriarcham, ac Commissarium, & Visitatorem Generalem honorifice exceperint, ad interdicti, aliaque penas, & censuras Ecclesiasticas, non minus nulliter, quam injuste eventum fuerit. Ad hæc idem Joannes Episcopus eo temeritatis procelisit, ut minime attendens ad petram unde excisus fuerat, quascumque censuras a prædicto Carolo Thoma Cardinale, tunc Patriarcha, ac Commissario, & Visitatore Generali inflictas pro irritis, & nullis habendas esse publice declaraverit, imo etiam contra ipsum Carolum Thomam Cardinalem tunc Patriarcham, ac Commissarium, & Visitatorem Generalem in verso sane poenarum per canonicas sanctiones irrogatarum usu, majoris excommunicationis sententiam promulgare non erubuerit, ita plane Apostolica Jurisdictionis hostis, & everfor factus, quo illius custos, & vindex præcipuus esse debuisset. Præterea adeo se immemorem ostendit venerabilis dignitatis seu characteris, ac inviolabilis Religionis illius jurandi, quo se Deo, Nobis, & Ecclesie in suscipiendo consecrationis munere se obstrinxerat, ut Ministris, ac Officialibus Laicis earumdem partium duriora queque adversus dignitatem, imo etiam personam prædicti Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commissarii, & Visitatoris Generalis molentibus se sociaverit, ac pene Dux eorum, qui Christum Dominum sacrilego, & detestabili ausu multifariam vexarunt, & forte etiam adhuc

vexant, fieri non formidaverit, aliaque plura, adversus ejusdem Caroli Thomæ Cardinalis, tunc Patriarchæ, ac Commissarii, & Visitatoris Generalis, imo potius adversus nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem, ac jurisdictionem attentare præsumperit. Innotuit pariter Nobis, quod præmissis attentis dictus Carolus Thomas Cardinalis tunc Patriarcha, ac Commissarius, & Visitator Generalis, tametsi tunc temporis in prædicta Civitate Macaonen. non quidem a Paganis, sed ab Officialibus, ac Ministris Christianis nulla sacri characteris, nulla præstantissima suæ dignitatis, nulla Ecclesiasticarum sanctionum, nulla denique Juris Gentium, quod apud Barbaras quoque Nationes, sacrosanctum, ac inviolabile est, habita ratione, multorum Militum diurna, nocturnaque custodia, ut captivus detineretur, aliisque acerbissimis, ac plane incredibilibus injuriis, & contumeliis, ipsis exhorrescentibus Ethnicis, afflictus reperiretur, nihilominus inter affectæ valetudinis, ac tot aliarum tribulationum, quas perferbat, incommoda crescens quotidie magis in charitate Christi, invictioque animo illius causam agens, postquam præcipuos ejusmodi sacrilegorum excessuum adversus ejus personam, ac dignitatem, commissorum auctores, ac vere iniquitatis filios canonice severitatis mucrone percussisset, illoque affixis publice contra eos schedulis, majoris excommunicationis poenam incurrisse pronuntiaverat, inter alia, atque ut sua, quinimo nostra, & ejusdem Sedis Jura fortiter tueretur, imperterrito animo devenit, omnia, & singula per Curiam Episcopalem Macaonen. contra ipsum ejusque jurisdictionem gesta, ut præfertur, utpote impediencia exercitium muneris sibi a Nobis commissi, necnon Ecclesiasticæ libertatis, & Apostolicæ auctoritatis summopere læsiva, circumscriptis, annullavit, revocavit, ac uti nulliter, attentate, temere, & audaciter facta declaravit; Sententiam insuper asserti interdicti in fratres, & Ecclesiam prædicti Conventus Ordinis Eremitarum S. Augustini, sicut premititur lata, nec non quascumque citationes, mandata, edicta, ac scripturas, jurisdictionem Apostolicam quomodolibet lædentes, aut illi quoquo modo contrarias revocari, aboleri, deleri, ac pro nulliter factis, nulliusque roboris, ac momenti haberi, & habendas esse mandavit, ipsum vero Joannem Episcopum propter præmissa censuras omnes Sacris Canonibus, & Apostolicis constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis contra similia perpetrantes inflictas damnabiliter incurrisse, illumque pro excommunicato, & a fidelium consortio segregato, & vitando haberi, & habendum esse similiter declaravit. Post hæc cum accepisset in eadem Civitate Macaonen. non semel adversus Pontificiæ potestatis jura, & Ecclesiasticam libertatem convenisse, in unum, atque in tenebrarum consilia, non modo Ministros, & Officiales Laicos sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in umbra Egypti, sed etiam eos, qui cæteris lucis exempla præbere, atque, utpote, de Altari viventes, vel Religioso Strictioris vitæ, & obedientie Instituto addicti Apostolicam auctoritatem præcipue excolere debuissent, turpiter conspirasse: Omnia, & singula in ejusmodi Conventibus, seu potius Conciliabulis Decreta,

A Commissario Machaone in Custodia detento declaratum fuit, nulla esse prædicta Curia Episcopalis, & secularis, religiosi personis aliisque gestis, atque illos in censuras incidisse.

& Sta-

Episcopi Edicto interdicti fuit Commissario exercitium suæ auctoritatis.

Item ab ejus Vicario Generali inflicta fuit censura Fratrum S. Augustini quod Commissarium excommunicavit.

Et ab Episcopo nullo de clarate centre a Commissario inflicta, nec non illum promulgata sententia majoris excommunicationis.

Ac tandem, auxilium præstitum Ministris Curie secularis multa adversus Commissarium molentibus.

& Statuta, quæ Sedis Apostolicæ prædictæ, & Ecclesiasticæ Immunitatis jura quovis modo lædere poterant, uti nulla, irrita, & invalida, nulliusque roboris, & momenti pariter habenda esse decrevit, omnesque, & singulos cujusvis status, & conditionis, sive laicos, sive Ecclesiasticos tam Sæculares, sive Regulares cujuscumque Ordinis, vel Instituti, qui Conventibus, seu Conciliabulis hujusmodi interfuerant, ibique aut suadendo, aut consulendo, aut subscribendo, aut mandando, aut alias quomodolibet directe, vel indirecte Decretis, & Statutis prædictis consenserant, censuras, & poenas Ecclesiasticas contra hæc perpetrantes in Apostolicis Constitutionibus, ac potissimum literis de Coenæ Domini legi solitis prædictis contentas incurrisse, illosque propterea pro excommunicationis, & a Fidelium gremio segregatis, & vitandis haberi, & habendos esse denunciavit. Novissime demum e remotissimis illis regionibus Nobis significatum fuit illatas eidem Carolo Thomæ Cardinali Commissario, & Vicario Generali, ejusque dignitati multiplices, ac pene inauditas vexationes, etiam postquam illuc innotuerat, cum eximiiis suis ita exigentibus meritis, ad sublimem Cardinalatus honorem a Nobis evectum fuisse, minime cessasse, præteritis vero prædictum Laurentium Gomez assertum Vicarium Generalem Macaonen. in alium prorupisse gravissimum excessum, cum enim dictus Carolus Thomas Cardinalis ob justas, & rationabiles causas ab eo expressas dilectos Filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu in dicta Civitate Macaonen. existentes, illorumque Ecclesiam, Collegium, ac Seminarium Ecclesiasticum interdictum suppositisset, idem Laurentius non modo interdictum hujusmodi irritum, ac nullum temere declaravit, verum etiam suo ad id promulgato Monitorio, seu Edicto, omnibus, & singulis Episcopatus Macaonen. subditis, cujuscumque tandem gradus, conditionis & præminentia existerent, ne cum dilecto Filio Petro de Amaral Fratre expressè professo Ordinis Predicatorum, qui pro debita eidem Carolo Thomæ Cardinali, semper, & constanter præstita obedientia, ærumnas plurimas, magno, fortisque animo sustinuit, aliisque Fratribus Conventus Macaonen. dicti Ordinis, imo nec cum aliis quibuscumque, sive Laicis, sive Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, seu Instituti dicto Carolo Thomæ Cardinali obedientiam exhibentibus, consortium ullum, seu commercium haberent, sub poena excommunicationis per contrarietates eo ipso incurranda districte prohibuit, & interdixit. Quibus permotus, aliisque pluribus prædicti Laurentii reatibus attentis, idem Carolus Thomas Cardinalis ipsum Laurentium excommunicatum publice declaravit, & tamquam putridum membrum a Christianissimum, consortio abscissum pronuntiavit. Subinde vero prædictum Joannem Episcopum non modo ejusdem Laurentii sui asserti Vicarii Generalis gesta temere, ac perperam repugnantem, sed etiam secundum duritiam suam, & impoenitens cor thesaurizantem sibi iram in die iræ, ac peccatum super peccatum adjicere non dubitantem. mense Septembri anni 1709., dilecto filio Promotori Fiscali suæ Apostolicæ Visitationis instante, ad comparandum infra annum in alma Urbe,

Multiplices vexationes iate Commissario ad S. R. E. Cardinalatum evecto.

A Vicario Gen. nullum declaratum fuit interdictum cui suppositi fuerant Presbyteri Societ. Jesu, ejusque Ecclesia nec non omnibus interdictum, confessorum et exhibentibus obedientiam Commissario Gen.

A Commissario declaratus fuit Vicarius Gen. publice excommunicatus, acque mandatum Episcopo, ut Romæ adiret.

nostra coram Nobis, ac se defendendum, & purgandum de excessibus in præjudicium Ecclesiæ, atque Apostolicæ Sedis prædictæ, & contra proprium juramentum Episcopale commissis, necnon ad dicendum causam, quare contra ipsum ad depositionem, aliasque graves poenas arbitrio nostro irrigandas procedi non deberet, citari, ac moneri jussit, & mandavit.

§.1. Cum autem ea omnia, quæ adversus prædictum Carolum Thomam Cardinalem, sicut præmittitur Decreta, gesta, atque attentata fuerunt, quæque profecto non nisi summo omnium Christianissimum horrore, ac mœrore, audiri possunt, intolerabilem prorsus Ecclesiasticæ Immunitatis Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutæ, debitaque huic S. Sedi obedientiæ violationem imo potius everisionem importent, adeoque Romanum Pontificem in suprema dictæ Sedis specula cum potestatis plenitudine ab Altissimo collocatum, ad quem, in primis pertinent damna, & offensæ, quæ Christo Domino inferuntur in tanta, & tam gravi divini nominis, atque humani juris perturbatione otiosum, ac deinde esse minime patientem. Hinc est, quod Nos, qui ex commissis Nobis cælitus Pastoralis Officii debito quorumcumque eidem Apostolicæ Sedi, Sanctæque Dei Ecclesiæ competentium Jurium, nec non quarumvis Ecclesiasticarum personarum, præsertim non minus insignium meritorum, quam sublimis in eadem Ecclesia gradus splendore fulgentium libertatis, ac dignitatis assertores in Terris, ac Vindices a Domino constituti sumus: tametsi dictus Carolus Thomas Cardinalis quantum sibi inter illas in quibus versabatur, & forsitan adhuc etiam versatur angustias, permisum fuit, ea omnia, quæ ad ipsius munus pertinebant, quæque proinde firma semper, & salva esse volumus strenue, ac fideliter, ut præsertim implere non prætermiserit; Nihilominus Pontificii, etiam Judicii nostri accessione Ecclesiasticæ jurisdictionis indemnitate uberius consulere, nostraque, & dictæ Sedis Jura, facta testæ, atque illibata quantum nobis ex alto conceditur enixius tueri, & conservare cupientes, necnon omnium, & singulorum in præmissis, seu eorum occasione tam ab eisdem Joanne Episcopo ac Laurentio Gomez ejus asserto Vicario Generali, quam a prædictis Officialibus, & Ministris, aliisque quibuscumque personis, sive Ecclesiasticis, sive Laicis quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon Officialium, Ministrorum, aliorumque prædictorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirunt, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Decreta, Monitoria, ordinationes, literas, censuras, declarationes, resolutiones, interdicta, Mandata, & Brista, ac alia quælibet tam a Joanne Episcopo, & Laurentio Gomez ejus asserto Vicario Generali, quam ab Officialibus, & Ministris prædictis, aliisque quibuscumque personis tam Sæcularibus, sive Ec-

Enormitas prædictorum omnium, & cause præsentis Constitutionis.

Declaratio nullitatis reatorum omnium et eorumdam damnationis, censurarum, necnon comminatione veteriarum poenarum.

Ecclesiasticis, sive Laicis, cujuscumque tandem status, gradus, conditionis, & dignitatis fuerint, & Societatis, etiam Jesu Regularibus, in præmissis, sive eorum occasione adversus Personam, seu dignitatem prædicti Caroli Thomæ Cardinalis Commissarii, & Visitationis Generalis, seu alias in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo edita, promulgata, scripta, lata, acta, facta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodcumque secutus penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, vel momenti, & efficacia esse, & ab initio fuisse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam, teneri, imo nec a quopiam observari posse, vel potuisse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quantum opus sit, illa omnia, & singula, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnatas, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuum, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolit, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Firmas præterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus quascumque censuras, & poenas Ecclesiasticas sive a jure, sive a prædicto Carolo Thomæ Cardinali latas, & promulgatas, quas prædicti, & alii quilibet, qui præmissa perpetrarunt, necnon adherentes, Fautores, & Defensores eorum, sive, qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, a quibus post condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, vel etiam ab ipso Carolo Thomæ, & Cardinali, aliove Commissario, & Visitatione Generali dictarum partium similiter pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras eo ipso, quo convalescerint) absolvi, & liberari valeant. Facultate insuper non solum Nobis, & eidem S. Sedi, sed etiam ipsi Carolo Thomæ Cardinali, seu pro tempore existenti Commissario, & Visitationi generali prædicto expressè reservata, quatenus illi minime redierint ad cor, sed in sua contumacia persistentes, censuras, & poenas Ecclesiasticas hujusmodi, animo, quod absit, sustinerint indurato, ad alia canonica, & severiora remedia quodcumque procedendi.

Clausula.

§.2. Decernentes etiam easdem præsentibus literas, & in eis contenta quodcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo lus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætententes cujusvis status, gradus, ordinis, præ eminentiæ,

& dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliave quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se jure, ullo modo posse, sed ipsas præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. Rom. Eccl. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliisque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiæ Macaonen., & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & statutis, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ecclesiæ Macaonen., Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu prædictis, illorumque respective Præsulibus, Superioribus, & Personis, aliisque quibuslibet, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, etiam consistorialiter

K k in